

Harley
Davidson
Street 750

Mladost je opet
zainteresirana za
motocikle, a sad
si napokon mogu i
priuštiti cool par kotača
za prihvatljivu cijenu

Tu istu priču o slobodi i avanturi u velikom stilu počeli su prodavati još i **BMW** svojim **nineT** modelom, **Harley-Davidson** sa **Street 750**, **Yamaha** s **XJR1300** i **Ducati** svojim **Scramblerom**. Uz pažljivo dizajnirane motocikle ponudili su i mnoštvo dodatnih dijelova kojima su omogućili kupcima da svoje motocikle učine posebnima, da ih učine „slikom sebe”.

Ducati je otišao toliko daleko da je ime Scrambler u potpunosti odvojio od glavnog

KOLIKO LUDO ŽELITE?

Modni motocikli – možda je to najbolji naziv za kategoriju motocikala što zadnjih godina iskaču na tržištu. Donedavno, jedni način za nabaviti motor koji bi nadopunjavao kombinaciju kacige otvorenog lica, visokih, radničkih cipela i plavog jeansa bio je zatražiti pomoć neke od malenih, specijaliziranih radionica. One bi vam zatim izradile poseban, unikatan motocikl. No, ne više. Veliki su proizvođači napokon otkrili kako zaraditi na tom, njima jako skliskom terenu.

Najdalje je tu otišla Yamaha koja je svojim programom **Yard Built** i homologiranjem motocikala koje su dizajnirali najpoznatiji svjetski graditelji. Princip je jednostavan – radionice poput Deus Ex Machine, Wrenchmonkees, RSD-a i mnoštva ostalih preurede neki od postojećih Yamahinih modela, Yamaha legalizira i odobri dijelove potrebne za takvu preradu i kit je gotov. Kupnjom gotovih dijelova, svoju standardnu Yamahu XJR1300 sami možete pretvoriti u El Solitarijevog Big Bad Wolfa, Deusov Project X, Keinov Rhapsody in blue ili bilo kojeg drugog od trideset i četiri do sada dizajnirana motocikla. Fantastično!

FLAT TRACK

Motociklistički sport sličan spidveju, ali na motociklima koji nalikuju cestovnim modelima. Prije Drugog svjetskog rata bio je omiljen motociklistički sport čak i na našim prostorima, ali danas je karakterističan za Ameriku. Ipak, taj predivni sport polako se vraća i u Europu. Cestovni motocikli tog stila nazivaju se **street trackeri**. Italija i Velika Britanija predvode povratkom *trackera*.

I talijanski mikroproizvođač motocikala, **Zaeta**, uspio je, nošen valom popularnosti, progurati na tržište svoj ekstremni **street track** motocikl **530 dt**

web-mjesta kompanije Ducati i postavio ga kao potpuno samostalno ime, nepovezano sa slikom agresivnih sportskih motocikala kojom se Ducati do tada prikazivao.

Osim nekoliko izvedbi istog osnovnog motocikala, nude još i prigodno dizajnirane jakne, hlače, kacige, cipele, majice, torbe, naočale, satove, rupčiće, kape, boce, šalice, privjeske, upaljače, plakate, bedževe, narukvice, naljepnice, umanjene modele i – platnenu vrećicu za šoping. I to tim redom. I to stvarno funkcionira! Nevjerojatno!

Čini se da ljudi danas ne kupuju automobile radi prijevoza, odjeću radi topline, knjige radi čitanja. Ono što kupujemo je zapravo priča koja stoji iza tih predmeta, kojom sebe želimo definirati. Automobile koji izgledaju sposobni otići na kraj svijeta nikada ne skrenemo s asfaltnih ravnica, jaknu otpornu na ekstremne uvjete nikada ne izložimo kiši, pa zašto bismo onda motocikle puštali da velikom brzinom plešu na zemljanim stazama, stražnjeg kotača što sve više klizi prema van u

dugačkom lijevom zavoju? Dovoljno je da drugi misle kako mi to radimo.

Ipak, neki su taj tsunami stila i priče lukavo iskoristili za svoje male, podle planove. Talijanski mikroproizvođač motocikala, **Zaeta**, uspio je, nošen valom popularnosti, progurati na tržište svoj ekstremni **street track** motocikl **530 dt** i – opstati.

Zapravo, svi su tu pobjednici. Mladost je opet zainteresirana za motocikle, a sad si napokon mogu i priuštiti *cool* par kotača za prihvatljivu cijenu, starkerje su dobili priliku pokazati koliko su uspješni u životu na sjedalima svojih novih, pomalo, pretjeranih motocikala, a proizvođači? Oni su dobili priliku preživjeti još jedan dan.

Yamaha
XJR1300

Modni motocikli – možda je to najbolji naziv za kategoriju motocikala što zadnjih godina iskaču na tržištu. Najdalje je tu otišla Yamaha...

WHEELS AND WAVES – MOTOCIKLISTIČKI FASHION WEEK

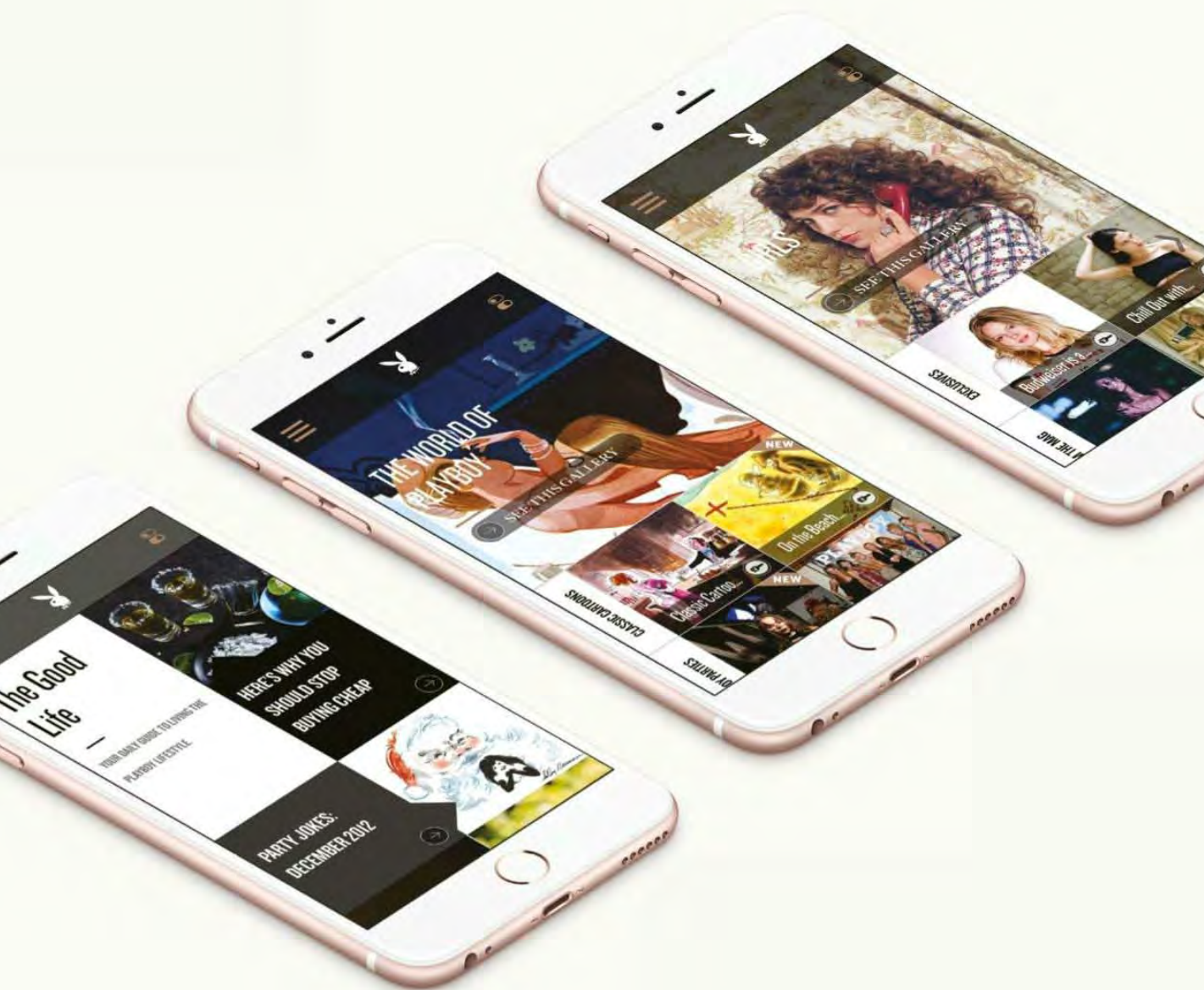
Postoje riječi koje čovjeku pružaju užitek svaki put kad ih izgovori. Biskajski zaljev jedna je od tih kombinacija riječi koja zvuči istodobno sočno i mistično, pogotovo ako nemate pojma o zemljopisu. Svako mjesto, stoga, koje se nalazi na tom komadiću obale Atlantskog oceana mora biti jednako sočno i mistično. Francuski gradić Biarritz, odmah uz granicu sa Španjolskom, zaista je takvo mjesto.

Biarritz je odnedavno središte motociklističkog stila, mjesto koje će učiniti da, ako ne postojite tamo, nećete postojati uopće. Događaj se zove **Wheels and Waves**, a glavni mu je razlog postojanja – vožnja motocikala po snijegom prekrivenim pirinejskim cestama i surfanje na valovima Atlantika. Zapravo, tako je bilo na početku. Od malenog okupljanja nekoćine entuzijasta iz 2009. godine, pa sve do ogromnog svjetskog okupljanja kojeg sponzoriraju teški igrači poput BMW-a, Harley-Davidsona i Yamaha, Wheels and Waves je uspio usput pokupiti glas najvažnije svjetske izložbe alternativnih motocikala.

Tolika mu je važnost da proizvođači biraju upravo taj mali francuski grad za svjetske premijere. Okupljanje je već nekoliko puta preraslo svoju kožu, pa su se morale mijenjati i lokacije održavanja. Još uvijek je sve to u blizini kockarnica, svjetionika i dvorca kraj Biarritza, ali svakim održavanjem pomiče se sve dalje.

Southsiders, ona grupa zaljubljenika koji su sve to pokrenuli, sigurno nisu ni sanjali u što će se razviti njihovih nekoliko dana vožnje i surfanja krajem lipnja...

PLAYBOY CLASSIC

Nagrađivani sadržaj ažuriran svakodnevno.

ANN ARDEN

Stiže nam proljeće! Nema bolje najave omiljenog nam godišnjeg doba od vedre i seksi Ann Arden. Ok, to joj je umjetničko ime. Ona je Ruskinja, Moskovljanka točnije, koja obožava umjetnost i muškarce pomalo staromodnih, finih manira. Priznaje da joj je bilo vrlo ugodno pozirati pred kamerom mlade poljske fotografkinje Magde. Sigurno se slažete s nama da su djevojke obavile odličan posao i vjerujemo da ćemo ih vrlo brzo ponovno spominjati...

SNIMILA **MAGDA TURKEL** / WWW.MAGDATURKEL.PL

MAKE-UP & FRIZURA **JULIA OZDOBA**

SNIMLJENO U VILLA TAKEOFF, ATENA **VILLATAKEOFF.GR**

„Rekla sam ti da ću znati kako privući pozornost!”

MISS OŽUJKA
PLAYBOYEA DJEVOJKA MJESECA

Ann Arden

Ann Arden

3. svibnja 1995.
Moskva
92 / 60 / 90
171 cm / 51 kg

AMBICIJE: vrijedno raditi, studirati umjetnost, promovirati Playboy što duže mogu :) i postati internacionalni model

VOLIM: inteligentne ljude – volim kad mi netko razgovorom stimulira mozak; volim kad frajer ima old school manire; da mi izvuče stolicu kad idem sjesti, pridrži vrata ili otvori vrata automobila

NE VOLIM: arogantne, nepristojne ljude napuhanog ega; nedostatak higijene kod nekoga mi je posebno odbojan

PUTOVANJE IZ SNOVA:
Bora Bora

PLAYBOY ŠALU NA STRANU

Nakon 35 godina poštar odlazi u mirovinu i odraduje svoj zadnji dan. Od jedne obitelji dobije nalivpero, od druge privjesak za ključeve, a kad je pozvonio na trećim vratima, otvori mu raskošna plavuša. Uze ga za ruku, povede u spavaću sobu gdje provedu dva sata u najludim vratolomijama. Nakon tuširanja spremi mu doručak (jaja sa šunkom, iscijeđeni sok od naranče...), pa mu još i dade novčanicu od 50 kuna. Dok je on tako jeo, upita je: „Možeš li mi objasniti sve ovo...“

Plavuša reče: „Jučer sam mužu rekla da naš poštar ide u mirovinu i da trebamo nešto napraviti za njega, a on mi reče: 'Jebi ga, daj mu 50 kuna...' A doručak je bio moja ideja.“

U malom parku stoje dva kipa: jedan prikazuje golog muškarca, a drugi голу ženu. Gledaju jedno u drugo već stotinu godina. Jednog dana s neba se spusti anđeo i oživi oba kipa.

– Kao nagradu za vaše strpljenje tokom svih ovih vrućih ljeta i ledenih zima, dajem vam život na pola sata kako biste uradili ono za čim najviše žudite – reče anđeo. Kipovi se značajno pogledaju i otrče u grmlje. Anđeo je čekao dok se iz grmlja čula vriska i cika. Poslije 15 minuta kipovi se vrate zadihani i nasmijani.
– Ostalo vam je još 15 minuta – kaže im anđeo.
– Sjajno! Hoćemo li ponovo? – upita muški kip.
– O, da, molim te – odgovori ona. – Ali, sada se mijenjamo: ovaj put ću ja držati goluba, a ti mu seri po glavici!

Pita Fata Muju:
– Mujo, čula sam da si vidovit. Možeš li i mene to naučiti, pa da i ja budem?
– Naravno da mogu. Evo ovako: Fato, skini džemper! Fata skine džemper.
– Fato, skini bluzu. Fata skine bluzu.
– Fato, skini suknju. Fata skine i suknju:
– Mujo, je li ti to možda hoćeš da me jebeš?
– Eto Fato, vidiš da si vidovita!

Čovjek pobjegne iz zatvora gdje je proveo 15 godina i odmah provali u neku kuću tražeći novac. U spavaćoj sobi nailazi na mladi par u krevetu. Naređuje muškarcu da izađe iz kreveta i veže ga za stolac. Dok je privezivao djevojku za krevet, popeo se na nju, ljubio joj vrat i šaputao na uho, a onda je naglo ustao i otišao u kupaoonicu.

Dok je bio tamo, muž na brzinu govori svojoj ženi:

– Čuj, ovaj tip je osuđenik koji je pobjegao iz zatvora, pogledaj mu odjeću. Vjerojatno je proveo mnogo vremena u zatvoru i nije vidio ženu godinama. Primijetio sam kako te poljubio u vrat. Ako želi seks, ne odupiri se, ne žali se, učini sve što ti on kaže. Zadovolji ga bez obzira koliko ti je sve to odvratno. Sigurno je jako opasan. Ako ga razljutimo, ubit će i tebe i mene. Budi jaka, medena, volim te...

Žena šapući odgovara:

– A ne, on nije ljubio moj vrat. Samo mi je šapnuo na uho da je gay i onda mi rekao da si mu jako sladak. I pitao me imamo li vazelin. Rekla sam mu da je u kupaonici... Budi jak medeni, i ja tebe volim!

Uradno vrijeme žena sreće na ulici svog muža koji je u ruci nosio buket cvijeća.

Sva bijesna pita ga:

– Kome nosiš to cvijeće?

Iznenadeni muž odgovara:

– Tajnici...

Žena je na rubu histerije, urla:

– Znači tako – tajnici cvijeće, a ženi kurac!

Muž sleže ramenima:

– Hoćeš li ti onda cvijeće?

Vraća se muž s posla, iz druge smjene, i pita ženu: – Što ima dobrog za večeru?

Žena se koketno nasmiješi i odgovara:

– Možda ja?

A on joj na to odgovori:

– Pa znaš draga da ne smijem ništa masnoga...

Mel Gibson

Nakon desetogodišnje pauze od režije, lani se vratio s hvaljenim i financijski uspješnim „Grebena spašenih”. Mela Gibsona (61) mnogi su prerano otpisali

RAZGOVARAO RÜDIGER STURM

Izgleda kao divljak. I često se i ponaša tako. Hollywood ga je već bio otpisao. No nakon deset godina Mel Gibson ratnim filmom „Grebena spašenih” (*Hacksaw Ridge*) proslavio je, krajem prošle godine, svoj veliki povratak u redateljskoj ulozi.

01 Dugo vas već nismo vidjeli...
Što da kažem? Napravio sam pauzu.

02 Moglo bi se reći, prisilnu pauzu. U filmskom svijetu ste zbog svojeg divljaštva bili nepoželjna osoba.
Vjerujem da su mi u međuvremenu oprostili. Imao sam čak i kolegica poput Jodie Foster koje su me podržavale. Jodie je zapravo najbolja!

03 A što je sa antisemitskim izjavama koje ste u pijanom stanju davali?
To su mediji napuhali. Uvijek sam sa židovskom zajednicom imao prilično dobar odnos.

04 Dakle, puno ste bolji čovjek nego što mnogi vjeruju?
Pun sam slabosti i mana. Kao i svatko od nas. I pokušavam te slabosti i negativne sklonosti nadići i stalno raditi na sebi. To je stalna borba i najveći izazov u mom životu. A ta

se borba dobiva na način da se čovjek odluči za ljubav.

05 Od borca ste postali ljubavnikom?

Reći ću to ovako, kako bih konačno imao razlog da govorim o „Grebenu spašenih”: možda je taj film dobar primjer kako ta borba izgleda. U ovom filmu temeljenom na istinitom događaju radi se o vojniku koji žrtvuje svoj život za druge ljude. Kao vojnik u sanitetu izložio se najžurnijim situacijama kako bi spasio svoje prijatelje, suborce, kao i neprijatelje.

06 Biste li i vi mogli tako nešto?
Otići u rat bez oružja jer nikoga ne bih želio ubiti? To nemam želju otkriti. Na sreću, nikad nisam bio prisiljen na takvo što. U svakom slučaju, divim se takvom čovjeku. Stoga je doista zaslužio da ispričamo njegovu priču.

07 Što pokreće tog junaka?
Inspirirala ga je njegova vjera. Kada vjeruješ u neku višu silu, možeš u sebi pokrenuti prirodne snage i ostvariti nešto za što čovjek inače nije sposoban. U osam sati transportirao je 75 ranjenika niz golemi brijeg. A on sam nije imao ni 80 kilograma...

08 Zazivate li i vi više sile kako biste mogli raditi svoj posao?

Naravno. Droge! (smijeh) A sad za ozbiljno. Potrebna ti je vjera kako bi u tome uspio. Uzmite na primjer „Greben spašenih” za koji sam imao samo polovinu budžeta u odnosu na „Hrabro srce” (*Braveheart*). Dakle, imao sam na raspolaganju 40 milijuna dolara. To je za takav jedan film ništa. Unatoč tomu, želio sam da izgleda grandiozno. Bilo je dana kada sam mislio: „Kako ću to uspijeti?”

09 Zašto vas više ne žele financirati?

To se ne odnosi samo na mene. U neovisne produkcije, koje ja trenutno radim, jednostavno se više ne ulaže. Nitko ne želi riskirati.

10 Iako ste, kao redatelj „Pasije”, snimili jednu od najuspješnijih neovisnih produkcija?

To je bila iznimka. Tada su se svi bojali tog projekta. Nismo mogli pronaći nijednog većeg distributera, stoga smo morali film gotovo sami plasirati na tržište.

11 Ulazite li kao redatelj u kompromise kad već sve mora biti što jeftinije?

A što vi mislite?! To je pravi test izdržljivosti kad stalno morate izvlačiti zeca iz šešira. Pogotovo kad nemate ni šešir. No „Hacksaw Ridge” sam pokazao probnoj publici i rekli su: „Auu, ovaj film izgleda kao jedan od onih koji su se prije snimali!”

Danas je sve prepuno specijalnih efekata. I za te smiješne ekranizacije daje se sav taj novac.

12 Vi te blockbustere ne gledate?

Neki od njih su mi se svidjeli. „Čuvari galaksije” (*Guardians of the Galaxy*) je bio stvarno smiješan, kao i prvi dio „Iron Mana”. Ostali se filmovi stalno ponavljaju. Koliko bih još nastavaka „Spidermana” trebao pogledati?

13 Vezano uz „Iron Mana”, Robert Downey Jr. vas je uzeo u obzir

„Više ne vozim Harleya, jer nemam one reflekske otprije. Sve u svemu, gledam na to ovako: biti na početku 60-ih je još uvijek bolje nego biti na početku 70-ih

kao redatelja četvrtog nastavka. Bi li vas to zanimalo?

To bi moglo biti zabavno. Samo bih trebao smisliti ideju kako da ga učinim što originalnijim. Ne želim se ponavljati.

14 Robert Downey Jr. se borio s ovisnošću o drogama, vi ranije s alkoholom. Postoji li za bivšeg alkoholičara uvijek razlog za nadu?

Da, to bih odmah potpisao. I sam sam upoznao neke uvrnute tipove koji su ponovno izašli na pravi put. I kad imaš tamnu prošlost, uvijek se možeš promijeniti.

15 U kojoj mjeri ste se od tog vremena promijenili?

Imam mnogo više katrana u svojim plućima. No, kao što sam već rekao, smatram da sam postao boljim čovjekom. Zreliji.

16 Nemate problema s činjenicom da starite?

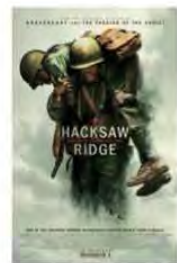
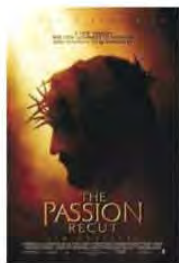
Za svoj 60. rođendan priredio sam zabavu. Naravno da postoje trenuci kad želim ponovno imati svoju mladenačku energiju. I osjetim nostalgiju kad čujem neku staru pjesmu. No, ne možeš imati sve.

17 U kojim trenucima biste se rado opet osjećali mladim?

Kad se previše sagнем i istegnem mišić. Mnogo se lakše povrijedim nego prije, iako i dalje vježbam u teretani.

18 Na filmskom platnu djelujete još prilično agilno – kao nedavno u akcijskom filmu „Blood Father“.

Da, u njemu sam se poprilično tukao. No, ne tako davno zadobio sam ozljedu na vratu. I više ne vozim Harleya, jer nemam one reflekske otprije. Sve u svemu, gledam na to ovako: biti na početku 60-ih je još uvijek bolje nego biti na početku 70-ih.

VELIKI POVRATAK U REDATELJSKI STOLAC

Mel Colmille Gerard Gibson, glumac i redatelj, rođen je 3. siječnja 1956. u Peekskillu, New York. Kad je imao 12 godina s roditeljima se preselio u Sydney. Najpoznatiji je kao akcijski junak u ulozi Martina Riggsa u „Smrtonosnom oružju“, buddy cop filmskom serijalu, te kao Max Rockatansky u prva tri Pobješnjela Maxa, postapokaliptičnoj sagi.

Godine 1995. Gibson je producirao, režirao i glumio u epskoj povijesnoj drami **Hrabro srce**, za koju je osvojio Zlatni globus i Oscara za najboljeg redatelja, uz Oscara za najbolji film. Devet godina poslije režirao je i producirao financijski uspješnu i kontroverznu biblijsku dramu **Pasija**. Pohvale kritike za svoj redateljski rad dobio je i 2006. za akcijsku avanturu **Apocalypto**, čija se radnja zbiva u Srednjoj Americi tijekom ranog 16. stoljeća. Nakon desetogodišnje pauze od režije, lani se vratio s hvaljenim i financijski uspješnim **Grebenom spašenih** nominiranim za osam Oscara (uz ostalo i Gibson za režiju).

19 Jeste li danas bolji glumac nego što ste bili prije?

Nadam se. Mnogi ljudi s vremenom propadaju. Ja jednostavno pokušavam održati svoju maštu živom. No, na svom naboranom licu ne mogu mnogo promijeniti.

20 Ima li nešto što u današnjem svijetu smatrate čudnim?

Pa dobro, sa stvarima poput Facebooka, Twittera i sličnog se ne snalazim. Time se bave moja djeca, ja ne. Moja je filozofija: ja ne tweetam, radije prdim.

21 Jesu li i vaša djeca u šoubiznu?

Dvojica mojih sinova su u branši – jedan od njih je imao manju ulogu u „Hacksaw Ridgeu“, drugi radi kao snimateljski tehničar.

22 Imate osmero djece. Koliko vam je očinstvo bilo stresno dosad?

Svakako se ne može usporediti s majčinstvom. Pritom posebno mislim na svoju bivšu ženu koja je odgojila sedmero moje djece. Ja sam tu bio samo pomoć, a i inače sam odlazio i radio svoje.

23 Pričinja li vam još zadovoljstvo da slijedite svoje interese?

Apsolutno. Makar, da bi ljudi danas dolažili pogledati neki film samo zato što ti u njemu glumiš – toga više nema. No želim i dalje producirati filmove, a možda u pokojem i glumiti.

24 Je li vas barem malo povrijedio kad ste pogledali „Mad Max IV“? Teoretski ste vi mogli igrati glavnu ulogu.

Prije dvanaest godina bili smo već spremni za taj film. No tad su nastali problemi s budžetom i studijem. Od mene se očekivalo da osobno namaknem još novca. A zatim se sve raspalo.

25 Kako vam se sviđa novi „Mad Max“?

Cool! Na premijeri u Los Angelesu sjedio sam pored redatelja Georgea Millera i promatrao kako se te grandiozne slike razvijaju pred mojim očima. A tek scenarij – izvrstan! Vizualno je bio mnogo spektakularniji od prošlih nastavaka. No da budem iskren, bio bih prestar za tu ulogu.

IDI VIDI

PRIJEVODI I LEKTURA
(u ponudi 50 jezika)

KNJIGOVODSTVENE USLUGE

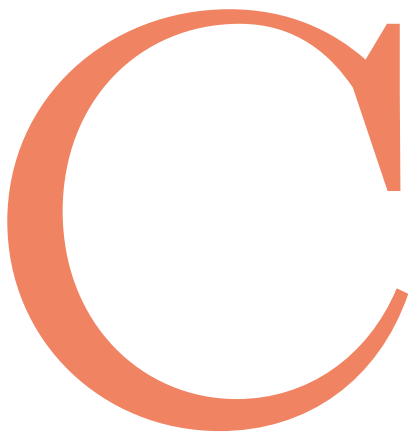
IDI VIDI d.o.o.
Ulica kralja Petra Svačića 2, Velika Gorica
01 5530 561 :: 095 9136 892
www.idividi.hr :: idividi@idividi.hr

VIRTUALNO SEKSUALNO ZADOVOLJAVANJE

Pornografski film virtualne realnosti je izdanak unosne, stare veze između tehnologije i erotike. Playboy je otputovao u vilu na Beverly Hillsu kako bi pogledao iza kamera najškakljivijeg sadržaja 30 milijardi dolara teške mašinerije industrije virtualne realnosti

PIŠE JESSICA P. OGILVIE

Christie Stevens je na koljenima i bulji u Isiahu Maxwella širom otvorenih usta. Njezine grudi poskakuju sa svakim pokretom glave, a platinasto plava kosa spušta se u valovima niz njezina gola leđa lagano dodirujući vrh tetovaže na sakralnoj kosti. „Moj muž,” kaže, hvatajući Maxwellovu ogromnu muškost objema rukama i gledajući mu direktno u smeđe oči, „nikad ne bi ovo pokušao”.

Desetak muškaraca stoji uokolo gledajući ovu scenu u različitim stanjima neugode. Trojica od njih su reporteri i ovo je najbolji dan u njihovom životu. Dvojica su tehničari poduzetnici koji oprezno istražuju pornografsku industriju kao sredstvo za financiranje njihovih start-up poduzeća u virtualnoj industriji. Ostali su pripadnici industrije za odrasle, a ovo je za njih samo još jedan dan na poslu.

Snimanje koje je organizirala kompanija za snimanje filmova za odrasle BaDoink, izgleda prilično uobičajeno dok se snimaju pornografske scene. Stevens luta oskudno namještenom modernom vilom na Beverly Hillsu na pet katova u čarapama iznad koljena i prozirnom grudnjaku dok joj njezin šminker tu i tamo popravljaju šminku. Tridesetogodišnja glumica, visoka 1,55 cm radi svoj posao; u ovom filmu ona glumi kućanicu koja se dosađuje i koja sa seksualnim namjerama prilazi putujućem prodavaču usisavača koji ništa ne sumnja.

No ovo snimanje označava prekretnicu za pornografiju i tehnologiju uopće; snima se za virtualnu realnost, hardver koji se prošle godine pojavio u prodavaonicama.

Stevens je zaposlena u pornografskoj industriji pet godina i glumila je u više od 250 produkcija. No ovo je prvo što je snimila za virtualnu realnost. I dok ne zna što je još danas čeka, zaključak za tebe, potrošača je jasan: Stevens se ne seksa s Maxwellom. Ona se seksa s tobom. Mnogo scena u prvom licu je snimljeno u modernoj pornografskoj

industriji. U većini njih, muški glumac snima glumicu dok se seksaju.

Muškarčev se lice rijetko pojavljuje, tako da filmske sekvence prikazuju otprilike ono što bi gledatelj vidio da se on seksa sa glumicom. Pornografski film u virtualnoj realnosti odnosi ovaj koncept na novu razinu, ne samo slamaajući četvrti zid nego ga potpuno uništavajući. Kada pričvrstite slušalice za virtualnu realnost, fizički svijet oko vas nestaje. Umjesto da gledate u kompjuterski ekran, preneseni ste u sobu u kojoj je glumica. Vaše ruke nisu zaposlene tipkovnicom ili mišem. Vi više ne promatrate fantaziju – vi je doživljavate! Mnogi stručnjaci vjeruju da ova nova razina erotskog eskapizma navješćuje budućnost pornografskog filma i k tome budućnost same tehnologije.

Pornografija ima proslavljenu povijest kao slučajni glasnik tehnologije. Prema tehnološkim stručnjacima i osobama iz uskog kruga pornografske industrije, kada novi uređaj učini pornografski film dostupnijim, taj pornografski sadržaj pomaže i uređaju da se probije na tržištu.

„Ljudi koji su spremni platiti za pornografski film populariziraju i tehnologiju”, kaže Jonathan Cooper-Smith, tehnološki povjesničar na teksaškom A&M Sveučilištu. „To snižava cijenu”.

TA MUDROST PROIZLAZI iz zdravorazumskog poimanja da su ljudi biološki predisponirani da gledaju erotске slike. Kako biste shvatili koliko daleko ova povezanost seže, možemo se okrenuti našim pouzdanim neandertalskim prethodnicima. Njihovi špiljski crteži mogu se interpretirati samo na jedan način, veli Bryant Paul, fakultetski suradnik na Kinsey Institutu. To su bile „same stidnice. Špiljski ljudi su se uzbuđivali na to”, kaže.

Praksa skiciranja nagih ženskih tijela nastavljala se tisućljećima kao što se može otkriti brzim krugom oko bilo kojeg muzeja lijepe umjetnosti. Zatim, 1839. godine, izumljen je prvi praktični proces fotografiranja – dagerotipija. Unutar sedam godina, viktorijanski pornografi osmislili su prvu svjetsku fotografiju sa sadržajem za odrasle. Taj se uzorak ponovio izumom kamere za

snimanje filmova 1889. godine; sedam godina kasnije, snimljen je prvi pornografski film: *Le Coucher de la Mariée*, u kojem se pojavila kabaretistica Louise Willy kako izvodi strip-tiz u svojoj spavaćoj sobi.

Kada su se video kasete i elementi za smještaj aparata za zabavu pojavili na američkim policama 1977., gledanje porno filmova se ponovno preokrenulo jer su ljudi shvatili da mogu gledati filmove za odrasle kod kuće. Do kraja desetljeća video filmovi za odrasle činili su više od polovice svih kaseti prodanih u SAD-u. „Uvođenje video-rekordera i playback,” kaže Frederick Lane, autor knjige *Obscene Profits: The Entrepreneurs of Pornography in the Cyber Age*, „bila je najtemeljnija promjena u konzumiranju pornografije u ljudskoj povijesti.”

Stoga ne iznenađuje da su se, kada je internet postao dostupan masama u 1990-ima, svakakve loše stvari počele događati. Kao i njihovi preci, konzumenti su gotovo odmah počeli koristiti novu tehnologiju kako bi gledali ljude kako se seksaju. Pornografi su u međuvremenu imali sadržaj koji se lako mogao prenamijeniti: već postojeće sekvence mogle su biti izrezane, montirane i prodane internet stranicama. Internetska pornografija brzo je postala prva industrija koja je profitirala od online prodaje.

Prema izvješću Nacionalnog vijeća za istraživanje, u 2001. godini internetska industrija za odrasle u SAD-u je uprihodiла oko milijardu dolara; do 2013., sve pornografske internetske stranice bile su posjećeniје od Netflixа, Amazona i Twittera zajedno. Zatim je 2016. došla virtualna realnost.

Virtualna realnost kakvu poznajemo postoji od 2012. kada je 19-godišnji Palmer Luckey lansirao Kickstarter, što je postao prvi svjetski lako uporabljiv i komercijalno uspješan set sa slušalicama za virtualnu realnost – Oculus Rift. Luckey je stvorio Oculus imajući na umu gejmere, no nakon što je njegov uređaj prikazan na E3 sajmu 2012. godine, bio je zatrpan ponudama velikih tehnoloških investitora. Njegov Kickstarter skupio je 2,4 milijuna dolara.

Godine 2014., Mark Zuckerberg kupio je Luckeyjevu kompaniju, Oculus VR, za dvije milijarde dolara. Moderni sadržaj koji nudi

Sinkronizirajući muški masturbator na scene virtualnog porno filma, program FeelPornStars, omogućava korisnicima da fizički iskuse scenu u realnom vremenu

virtualna realnost je ne mnogo više od prenamijenjenih slika na 180 i 360 stupnjeva; istu tehnologiju koristi i Google Maps. Uz Oculus i Google, glavni igrači koji donose te slike konzumentima putem novih vizualnih uređaja su Sony, Samsung i HTC Vive.

Kompanije za zabavu odraslih koje mnogo investiraju u pornografski sadržaj virtualne realnosti uključuju BaDoink, Naughty America, VirtualRealPorn, Czech VR i VR Bangers. Te tvrtke (a neke od njih gostuju na današnjem snimanju) suočavaju se sa dvije primarne prepreke: doznati kakav sadržaj u virtualnoj realnosti konzumenti žele i odlučiti kako ga najbolje snimiti.

Sam Burton je vlasnik Holotrope VR, čiji je suosnivač i kojim je želio razviti nove tehnike za snimanje virtualne realnosti. On dolazi iz filmske i televizijske industrije no njegovo start-up poduzeće radi na relativno nepoznatom teritoriju, tako da još ne dolazi mnogo novca iz opće prihvaćenih područja poslovanja koja zaziru od rizika.

„Kompanije s kojima obično surađujemo baš i ne stavljaju svoj budžet na raspolaganje,” kaže. „Industrija za odrasle je počela trošiti novac. Nije da su važni samo dolari, no mi smo start-up tvrtka”.

Kad je Burton zaprimio BaDoinkov poziv da snimi današnje scene, „to se činilo kao dobra prilika za ulaganje novca u istraživanje

Christie Stevens je zaposlena u pornografskoj industriji pet godina i glumila je u više od 250 produkcija. No ovo je prvo što je snimila za virtualnu realnost

i razvoj te za snimanje u većoj dimenziji,” govori. I tako se našao u ovoj kući na Beverly Hillsu, pokušavajući ne biti prenapadan kad Stevens hoda po kući obnađenih grudi.

KAKO BI SNIMIO SCENU s njom i Maxwellom, Burton je donio dva različita seta višestrukih kamera. Jedan uključuje višestruke GoPro kamere konfigurirane s uređajima od 360 stupnjeva. Drugi uključuje dvije kamere s lećama s efektom ribljeg oka, kuta gledanja od 180 stupnjeva koje su dizajnirane da oponašaju ljudsko oko.

Iskustvo konzumenta koji će kasnije gledati tu snimku može se opisati samo kao uranjanje – kako je obećano – u novu stvarnost. Nakon što stave set sa slušalicama za virtualnu realnost, korisnici će osjetiti kako se njihovo okruženje zamjenjuje ovom dnevnom sobom, čitavom u bijelom i bež kaučem. Njima na lijevo bit će spektakularan pogled

na Los Angeles; na desno vrata kroz koja je Maxwell – u ulozi prodavača usisavača – upravo ušao. A ispred njih će biti Stevens koja stoji na plišanom sagu i izvlači se iz svoje košulje, zatim suknje i čarapa te se polako spušta na koljena kako bi obavila *felacio*.

Punoća uranjanja u tu scenu ne može se prejako naglasiti. Pornografski film virtualne realnosti toliko obuzima da kada se set sa slušalicama skine nakon 25 minuta (ili pet, ovisi), potrebno je dobrih 10 sekundi kako bi se ponovno priviknuli na svijet u kojem stvarno živite. Iskustvo je potresno i pruža nevjerojatnu spoznaju da je masovnom uporabom virtualne realnosti konzumentima koji to žele omogućeno da uistinu iskoče iz svojih života.

Ne možemo ne pomisliti na u sociološkom smislu čudne muškarce koji će odlučiti da je seks u virtualnoj realnosti jednostavniji – i pruža jednako zadovoljstvo – kao seks

Set za snimanje uključuje višestruke GoPro kamere konfigurirane s uređajima od 360 stupnjeva, te dvije kamere s lećama s efektom ribljeg oka koje su dizajnirane da oponašaju ljudsko oko

s pravom ženom, no bez vezivanja ili bilo kakvih društvenih manira. Prednosti virtualne realnosti su neupitne, a Facebook je u tome predvodnik.

Na svojoj trećoj godišnjoj konferenciji prošle godine, Oculus Connect kompanija je otkrila mnoštvo novih projekata za virtualnu stvarnost, uključujući Oculus Avatars, program koji omogućuje konzumentima da kreiraju svoje osobne avatare koristeći prilagođene oblike lica, odjeću i tonove boje kože (metalik zlatna, šumska zelena i sjajna ljubičasta).

Mike Howard, projektni menadžer Oculus Avatarsa, rekao je okupljenima da postoji „više od milijardu opcija aranžiranja” za kreiranje svog vlastitog virtualnog sebe. Proširujući koncept avatara u budućnost i u domenu seksa, koju je Facebook sramežljivo odbijao, znači da ćemo uskoro imati opciju – postati idealizirane (ili potpuno umjetne) verzije sebe. Nisi mogao „okrenuti” zgodnu navijačicu u srednjoj školi? Postani poznati igrač nogometa u virtualnoj realnosti. Naravno, ni navijačica nije ona za koju kaže da jest – no kakve ima veze?

FACEBOOK NIJE JEDINI PIONIR u području virtualne realnosti, a neki od njegovih konkurenata fokusiraju se isključivo na pornografiju. Među najinovativnijima je Kiiroo iz Amsterdama. Nakon što je prvi lansirao liniju seksualnih pomagala kojima se može upravljati s miljama udaljenosti, Kiiroo je razvio i program kojim se pokušava premostiti najčešće citirani manjak virtualne realnosti: možeš vidjeti i čuti što se događa, no ne možeš i osjetiti.

Sinkronizirajući muški masturbator na scene virtualnog porno filma, program FeelPornStars, omogućava korisnicima da fizički iskuse scenu u realnom vremenu. Na primjer: dok gledaš Stevens kako izvodi *felacio* na tvom setu sa slušalicama, tvoj masturbator će se pokretati zajedno s njom.

Nisu svi uvjereni da će porno virtualna realnost i uspjeti. Ako je postava programa previše vremenski odužena, kaže Bryant Paul, može izostati rezultat za konzumente koji žele brzo svršiti. „Ako ga možeš učiniti toliko jednostavnim za korištenje poput mog kompjutera, odlično,” kaže. „No ako stvarš tehnologiju koja će to otežati, ne vjerujem da će uspjeti”.

Od kraja prošle godine, hardver virtualne realnosti nije se prodavao prema očekivanjima. U listopadu je tvrtka za istraživanje

interaktivnih medija SuperData predviđela u 2016. godini prodaju seta sa slušalicama za virtualnu realnost u 16,16 milijuna primjeraka. Do studenog, to je predviđanje smanjeno na 4,12 milijuna.

Slabi početak najviše se pripisuje visokoj cijeni uređaja virtualne realnosti (jedan set sa slušalicama može doći do cijene od 800 dolara), činjenica zbog koje konzumenti i tehnološke tvrtke još ispavaju načine najboljeg korištenja te tehnologije i uklanjanje obavezne aplikacije za virtualnu realnost.

No stručnjaci su i dalje optimistični. DigiCapital, koji savjetuje tvrtke koje se bave virtualnom realnošću, predviđa da će do 2020. prihod od sadržaja virtualne realnosti i popratnih setova doseći 30 milijardi dolara. A zasad, jedno je sigurno. „Ono što je dokazano dosad,” kaže Burton, „jest da će ljudi plaćati za porno sadržaje”.

Vratimo se na Beverly Hills. Christie Stevens se suočava s nekim problemima u snimanju za virtualnu realnost koje još treba izgladiti. Ona i Maxwell su započeli vaginalni odnos koji traje dulje vremena, no on joj baš nije od pomoći. Obično je zadatak muškog porno glumca da pomogne glumici da izgleda dobro – stavlajući je pod pravi kut, pobrinuvši se da su joj leđa svinuta, a grudi

da se vide – no ovdje, kamera je pričvršćena na Maxwellovo rame kako bi pružila najbolji mogući kut gledanja.

Njegovi glavni zadaci su ostati čvrst i ne micati se. Stoga Stevens obavlja sav posao. Gleda naprijed i jaše ga umećući njegov penis u svoju vaginu dok održava kontakt očima s kamerom. Potom ustaje, okreće se i stavlja ga ponovno dok gleda unatrag prije nego što konačno krene u nešto što se može nazvati samo seksualni sklekovi tricepsima – gledajući ponovno prema naprijed, Stevens svoja stopala raskorači oko Maxwellovih bokova, ruke stavlja na stolicu iza sebe i sklizne na njegov penis sve to održavajući se u položaju raka koji izgleda vrlo neudobno.

Montaža još nije moguća u virtualnoj realnosti, pa Stevens nastavlja s tom seksualnom akrobatikom za jednu 25-minutnu scenu bez prekida. To znači da se ne može navlažiti, obrisati znoj ili odmoriti mišice koji se tresu.

Je li bilo teško, pitam ju kasnije, angažirati se u toliko zahtjevnom fizičkom radu? „Bit ću iskrena,” kaže. „Bilo je tu dosta posla”. Je li bilo teže uzбудiti se nego što bi to bilo da je recimo bila na krevetu s partnerom koji sudjeluje u svemu tome? „Bilo je OK,” kaže.

Nakon svega, dodaje, tapkajući svoje oznojeno čelo, „to je samo seks.”

Mirakul za prestiž

I ove su godine na Zagrebačkom sajmu nautike golemu pozornost svih posjetitelja izazvale motorne jahte **Mirakul** iz zagrebačkog Markuševca

Podno Medvednice, u zagrebačkom Markuševcu, s velikim optimizmom i zanesenošću, baš kao i prvih dana (prije više od deset godina kad su krenuli projekt), stvara se Mirakul, i te kako ugledno ime u svijetu nautike. Tvrtka „Grginić jahte” proizvođač je prestižnih plovila na svjetskoj razini, što se samo potvrdilo na nedavno održanom Sajmu nautike u Zagrebu.

PIŠE
GORDAN
BALOKOVIĆ

Iza cijele priče krije se Klaudio Grginić koji je iz ljubavi prema moru i brodovima krenuo u pustolovinu svog života, da bi i danas s jednakom zanesenošću, entuzijazmom i ljubavi pomno birao nove materijale i tehnike proizvodnje za svaki Mirakul posebno. Stoga je i svaki brod poseban na svoj način te odiše nekom osobnošću...

Na Zagrebačkom velesajmu ove godine premijerno je predstavljen redizajnirani Mirakul – 30 S SPORTOPEN s dva dizelska motora Volvo penta D3, snage 2x 140 KS sa Z-pogonom aquamatic, a prvi su put na Mirakul 30 montirali i benzinski motor snage 350 KS s ugrađenim Volvo penta FWD (forward drive) pogonom.

Grginićeva motorna jahta Mirakul 40 proglašena je 2015. hrvatskim brodom godine po izboru nautičkog portala NauCat što ima posebnu težinu jer konačnu odluku o najboljima donose sami brodograditelji, dakle struka koja je direktno involvirana u njihov razvoj i izgradnju.

– Motorne jahte Mirakul 30 te njezin veći brat Mirakul 40 plove Jadranom u velikom broju; naši kupci su i iz Slovenije, Italije i Austrije, a zanimljivo je da jedan Mira-

kul 30 plovi Dunavom. Tržite smo pronašli i izvan granica EU tako da možete vidjeti Mirakul 30 kako plovi u Švicarkoj na Bodensee-u, a jedan Mirakul 40 je u Crnom moru u vlasništvu kupca iz Ukrajine gdje je naš brod svojim izgledom i luksuzom jednostavno osvojio tamošnji jetset – ponosno nam govori Klaudio Grginić.

U njihovoj se ponudi nalazi i gumenjak Shark BF koji je u svojoj kategoriji plovila poznat ne samo zbog svoje kakvoće i lijepog dizajna, već i stoga što kupci imaju mogućnost izabrati boju po želji.

Mirakul 30 Hardtop i dalje je najprodavaniji model koji u svojoj klasi (nešto više od 9 metara dužine), predstavlja pravi mali putujući apartman pun luksuza i udobnosti. Ima dvije spavaće sobe, salon, kuhinju i kupao-nicu te je pogodan za višednevna krstarenja.

Tamburaški sastav „Gazde” podržava i od samih početka prati „Grginić jahte”

SNIMIO
ROMEO
IBRIŠEVIĆ

Ovaj model postoji i u *open* varijanti.

Za one sa dubljim džepom tu je 12-metarski Mirakul 40 koji se ističe svojim atraktivnim linijama, vrhunskom kvalitetom i sportskim izgledom.

Mirakul 40 *hardtop* ima baš sve karakteristike luksuzne motorne jahte, kao što je stakleni panoramski krov, garaža za pomoćni čamac, veliki kokpit, a unutrašnjost pruža potpuni komfor jer ima tri kabine za spavanje, veliki salon, kupaonicu, a za gurmane na raspolaganju je i velika kuhinja uz minibar u kokpitu.

– Uz sve to bavimo se i iznajmljivanjem naših plovila te posjedujemo vlastitu *charter* flotu stacioniranu u Biogradu te nudimo budućim kupcima mogućnost da se okušaju u vožnji prije kupnje. A nakon kupnje im nudimo mogućnost za servis i održavanje plovila, zimski vez, a u planu su nam i neki projekti poput vlastite marine... – kaže Grginić

Na kraju još doznajemo da nekoliko kupaca u svom vlasništvu ima dva ili više Grginićevih plovila što je svakako važno za istaknuti jer samo onda kada ste zadovoljni onim što kupite, ponovno kupite isto... 📌

Naše atraktivne hostese dodatno su uljepšale ambijent izložbenog prostora „Grginić jahti“

Skriveni kovač teniskih šampiona

Tenis nikad nije toliko ovisio o fizici, ma koliko nostalgicari prizivali vremena u kojima su dominirali „umjetnici”. **Slaven Hrvoj** (39) o tome svjedoči iz prve ruke, budući da se već 15 godina bavi pripremom tenisača i tenisačica, među kojima su i Čilić, Karlović i Ana Konjuh

PIŠE
**VLADIMIR
ZRINJSKI**

SNIMIO
**ROMEO
IBRIŠEVIĆ**

Kada bismo radili popis najvećih pothvata hrvatskog tenisa u ovom desetljeću, u najužem krugu našli bi se Marin Čilić, Ivo Karlović i Ana Konjuh. Čilićev US Open iz 2014., iskovan nakon ITF-ove svinjarije s navodnom doping-aferom, i tenis koji je tog ljeta igrao u New Yorku, i danas djeluju nestvarno. Karlovićeve rekorde na ATP Touru, kako u asovima tako i u dugovječnosti, fenomen su koji svjetskim medijima ne može dosaditi. Meteorski uspon Ane Konjuh u seniorski tenis, bljeskovi poput osvajanja Nottinghama ili četvrtfinala US Opena, garancija su uzbudljive budućnosti.

Svim događajima zajedničko je da su iza zvijezdane prašine skrivali istog čovjeka, o kojem javnost može čuti rijetko ili nikada. Njegovo je ime **Slaven Hrvoj**, rođeni je Zagrepčanin i trenutno je vodeći hrvatski autoritet za kondicijsku pripremu u tenisu.

Vrhunska pripremljenost u tenisu je danas *conditio sine qua non*. Novak Đoković, još donedavno nedodirljiv na vrhu, u svojoj autobiografiji „Serviraj za pobjedu” detaljno opisuje strogi režim kojem se podvrgnuo kako bi se popeo na teniski Mt. Everest. Bez čelične discipline i „vječno prisutnog kamenčića u cipeli”, otkrio je Srbin, njegovi bi se planovi brzo izjalovili.

Sličnim putem morao je proći i novi broj jedan Andy Murray. „Ključ uspjeha je ostati u formi tijekom cijele sezone”, tvrdi Škot koji je doktorirao na frazi o krvi, znoju i suzama. Od prvog dolaska na broj 2, pa do konačnog osvajanja trona čekao je više od sedam godina. To se dogodilo u suton prošle sezone u kojoj je, prema riječima njegovog kondicijskog trenera Matta Littlea, dostigao fizički maksimum.

I mnogi drugi primjeri potvrđuju da tenis nikada nije toliko ovisio o fizici, ma koliko

nostalgičari prizivali vremena u kojima su dominirali „umjetnici”. Slaven Hrvoj (39) o tome svjedoči iz prve ruke, budući da se već 15 godina bavi pripremom tenisača i tenisačica.

– Otkad sam počeo putovati, a to je bilo 2007., dogodile su se velike promjene. Da ne veličam sebe i svoju profesiju, još uvijek mislim da je tehničko-taktički trening broj jedan, ali fizička priprema postala je nezaobilazan kotačić u stvaranju uspjeha. Iz priča s Ivaniševićem, Karlovićem, Ljubičićem i drugima shvaćam da toga prije nije bilo. Goran mi je rekao da je u njegovo vrijeme samo Becker oko sebe imao pet ljudi i svi su mu se zbog toga smijali. Ostali su putovali samo s teniskim trenerima, a danas je situacija potpuno drugačija.

Veza Hrvoja i tenisa traje od 2002., kada je počeo surađivati s BiH-tenisačicom Mervanom Jugić-Salkić. Paralelno je radio i u

košarci, u koju ga je „uvukao” pokojni sveučilišni profesor Dušan Metikoš, no s vremenom je ostao samo jedan sport.

– **OD MALIH NOGU**, otkad sam se bavio atletikom koja je sama po sebi fizička priprema, imam afinitete prema ovom poslu. U njoj sam udario temelje, a kroz fakultet se specijalizirao. Profesor Metikoš bio mi je odličan mentor, pomagao sam mu u radu s juniorima Cibone, a potom se otvorio angažman i u Košarkaškom klubu Karlovac koji je igrao u prvoj ligi. Kada sam preuzeo Mervanu Jugić-Salkić, bila je 471. na svijetu. Sve nam se lijepo poklopilo i kroz godinu i pol dana ušla je u Top 100, odigrala sva četiri Grand Slama. Nakon toga je otišla trenirati u Švicarsku pa su nam se putevi razdvojili.

S obzirom da prije nije imao nikakav kontakt s tenisom, Hrvoj je morao ubrzano

Tehničko-taktički trening je ključan, ali fizička priprema postala je nezaobilazan kotačić u stvaranju uspjeha – tvrdi Hrvoj

upijati znanje, u čemu su mu, kaže, puno pomogli treneri.

– „Ufurali” su me u sport, pokazali mi što je važno. Išao sam čak i na HTS-ove trener-ske seminare. Svidio mi se individualni rad jer sam imao osjećaj da mogu utjecati na puno više stvari.

Nakon „vatrene krštenja” u ženskom tenisu, nizale su se suradnje s Frankom Škugorom, Rokom Karanušićem, Jelenom Kostanić, Antoniom Veićem. Malo-pomalo, Hrvoj je popločio put prema vrhunskoj razini.

– Mogao sam izabrati igrače s kojima mi je bio gušt raditi. U košarci, primjerice, imaš momčad od 15 igrača i nikad ne znaš je li netko večer prije bio vani, kako tko jede i

Slaven u društvu **Novaka Đokovića** (dolje), **Marina Čilića** (desno), te s **Anom Konjuh** i njenim bivšim trenerom **Kristijanom Schneiderom** (desno dolje)

GENETIKA + RAD = NEDODIRLJIVI NOLE

Godinama već analitičari pokušavaju raščlaniti tajnu dominacije Novaka Đokovića, koji je prije lanjskog poraza u Wimbledonu imao 30 uzastopnih pobjeda na Grand Slam turnirima, a njegov ukupni omjer u karijeri (758-156, 82,9%) najuspješniji je u povijesti tenisa. Hrvoj kaže da još nije upoznao toliko discipliniranog sportaša.

– Na svakom Novakovom treningu vidi se da pazi na apsolutno sve. Traži informacije, zaustavlja trening da bi postavio pitanje treneru, pa kondicijskom treneru... Stalno želi napredovati. Tu je i puno genetike, jer brzina je dosta genetski određena, a on je jako nadaren. Oni koji su kompetentniji od mene u teniskom aspektu, kažu da je kroz zadnjih deset godina promijenio hrpu stvari u tehnici. Naučio je slajs, promijenio servis, usavršio voleje. Jednostavno, od genetski dobrih materijala rade se prvaci. Vrhunske predispozicije poklopile su se s „glavom“ i dobili smo igrača koji je godinama bio nedodirljiv.

spava... Ima sportaša kojima se malo manje trenira, pa doslovno znaju reći da im se ne da. U tenisu, ako osoba ne želi trenirati, onda ni ti ne moraš s njom raditi. Puno je manje stvari koje izmiču kontroli.

Plodovi Hrvojeva rada najočitije rađaju u karijeri „teniskog Doktora“. Kao hodajuće čudo prirode, 38-godišnji Ivo Karlović u teniskim je krugovima jednako zagonetan koliko i fascinant. Iako je među najzaslužnijima što njegov sugrađanin, umjesto da uživa u teniskoj penziji, osvaja turnire i napada renking karijere, Hrvoj većinu zasluga skromno prebacuje na glavnog aktera.

– Ivo je sa svojim profesionalnim odnosom glavni „krivac“ što i dalje traje. Kod njega se ne preskaču treninzi, masaže i obroci, ne gube se noći. Ako smo na drugom kraju svijeta i ako mu slučajno zaboravim poslati dnevni program, odmah stiže šaljiva poruka u stilu: „Mogu se danas i odmarati, nije problem“. Moj doprinos je bilo upozoravanje na važnost kontinuiranog treninga, pravilne ishrane i općenito brige za tijelo.

Zaista je nevjerojatno koliko snagu, brzinu i eksplozivnost ima Ana Konjuh, fizički nećete naći takvu tenisačicu

STATISTIKA NAJBOLJE OSLIKAVA koliko su upozorenja bila djelotvorna. Prije nego je 2009. počeo raditi s Hrvojem, Karlović nikada nije dobio meč u petom setu. Od tada do danas, njegov je omjer pobjeda i poraza u takvim dvobojima 9-5. Zalihe eliksira mladosti traju i u tekućoj sezoni. Dovoljno je prisjetiti se trilera od pet sati i 14 minuta sa Zeballosom na Australian Openu, koji je gorostas sa Šalate dobio sa 22-20 u petom setu. Slaven Hrvoj i trener Petar Popović bili su prvi kojima je nakon pobjede potrčao u zagrljaj.

– Teško je opisati tu sreću... Kod Karla takve pobjede proživljam još emotivnije